

paastaa, at Udgiften ved Besejlingen af Kolonierne i Grønland efter den nu bestaaende Ordning er uforholdsmæssig høj i Forhold til den befordrede Tonnage.

Saafernt der maatte blive bevilget Direktoratet Midler til et nyt Staaldampskib, har man tænkt sig den fremtidige Besejling af de grønlandske Kolonier ordnet derhen, at Dampskibet aarlig skulde udføre 3 à 4 Rejser paa Grønland. Dette vil dog næppe kunne naas, naar Skibet skulde anløbe mange af Kolonierne, hvorfor man, ogsaa af Hensyn til den økonomiske Side af Sagen, idet det selvfølgelig er forbundet med mindre Udgift at anløbe et Sted end flere Steder, har tænkt sig dette Forhold ordnet derhen, at de fleste af de grønlandske Kolonier fremtidig ikke skulle besejles direkte fra Danmark, men have deres Forsyning tilbragt fra enkelte, let besejlelige Kolonier (Stabelpladser), saaledes at al direkte Forbindelse med Moderlandet foregaaer over disse Pladser. Stabelpladsernes Antal formentlig at kunne ansættes til 3, nemlig Sukkertoppen som Knudepunkt for Sydgrønland (Kolonien Julianehaab dog tildels undtaget), Egedesminde som Stabelplads for de øvrige Kolonier i Diskobugten: Christianshaab, Jakobshavn, Ritenbenk og Godhavn og endelig det nuværende Udsted Nügssuak (i Umanaks Distrikt) som Stabelplads for Kolonierne Umanak og Upernivik. Det nye Dampskib vilde herefter kun komme til at besejle Sukkertoppen, Egedesminde og Nügssuak og vil saaledes med Lethed kunne udføre de det tiltænkte 3 à 4 aarlige Rejser, idet disse Steder som Regel ikke ere belemede med Is, der vanskelig gør Sejladsen. Kolonien Julianehaab derimod, hvor Storisen ofte lægger Besejlingen Hindringer i Vejen, maa formentlig ogsaa fremtidig besejles direkte herfra med Sejlskibe; disse kunne dog forvente at faa Assistance af Skrueskibet „Godthaab“, der fremtidig, efter den tænkte Plan for Besejlingen, om Foraaret skal afgaa fra Danmark til Grønland, hvor det da skal stationeres i ca. 4 Maaneder af Aaret for at bringe Vareforsyningerne fra Stabelpladsen Sukkertoppen til de denne underlagte Kolonier, særlig Frederikshaab, der ofte er blokeret af Storisen, og eventuelt ogsaa for at assistere ved Besejlingen af Julianehaab, særlig for saa vidt nogen Del af denne Kolonis Forsyning maatte blive oplagt ved Sukkertoppen; endvidere skal Skrueskibet „Godthaab“ fra sidstnævnte Stabelplads bringe den aarlige Vareforsyning om til Angmagssalik paa Østkysten. Til at befordre Varerne fra Stabelpladserne til Kolonierne og Produkterne fra disse til de førstnævnte Steder har man, foruden de alt i Grønland disponible tvende større Fartøjer (1 Jagt og 1 Galease) og, som foran nævnt, Skrueskibet „Godthaab“, tænkt sig at anvende 3 af Direktoratets Skibe, nemlig Briggerne „Tjalfe“, „Lucinde“ og „Constance“, efter at de ere omforandrede til Topsejlskonnerter, for bedre at kunne betjenes af Besætningen, der, naar undtages Føreren og 1 Styrmand, udelukkende bør bestaa af indfødte, af hvilke flere anvendes paa de nu eksisterende større Fartøjer i Landet og formentlig ogsaa ville kunne gøre Nytte i de nævnte Skibe; af disse er mulig Briggen „Constance“ for stor til med Fordel at kunne finde Anvendelse i det paatænkte Ojemed; i saa Tilfælde maatte man formentlig kunne sælge den og i dens Sted anskaffe en større Galease. Ved Kolonien Sukkertoppen, hvor Byggegrund er ret vanskelig at opdrive i umiddelbar Nærhed af Stedet, vil det formentlig blive nødvendigt at henlægge et Skib som „Hulk“; for saa vidt Briggen „Peru“ ikke maatte egne sig til dette Brug, maatte man antagelig kunne sælge denne eller vel ogsaa Barkskibet „Thorvaldsen“ og derved skaffe sig Midler til Anskaffelsen af et til Hulk brugbart Fartøj. Den her tænkte Plan for den fremtidige Besejling af Grønland kan dog ikke paaregnes at have til Følge, at Befragtning af fremmede Skibe helt kan undgaa; men dette skulde kun behøves, naar Uheld indtraf; en saadan Mulighed vil man selvfølgelig aldrig kunne sikre sig imod.

Naar Direktoratet nu foreslaar Bygningen af et Staaldampskib til Anvendelse ved Besejlingen af de grønlandske Kolonier, er dette unægtelig et Brud med det hidtil fulgte Princip, hvorefter man kun har besejlet Grønland med Træskibe. Fordelen ved at benytte Staaldampskib i Stedet for Trædampskib ere i mange Henseender indlysende. Vel vil et Skib bygget af Staal i Anskaffelse koste adskilligt mere end et Træskib, hovedsagelig fordi det, for at kunne assureres, maa bygges af særlig svært Materiale, men Udgiften ved dets aarlige Eftersyn vil blive forsvindende i Modsætning til Træskibets, ligesom dets Bæreevne vil være betydelig større end for et Træskib af samme Størrelse. For Trædampskibes Vedkommende opstaar der fremdeles den Ulempe, at Træet ikke taaler den stærke Varme fra Dampkedlen og derfor hurtig ødelægges. Med Hensyn til Muligheden af at kunne anvende Staaldampskib i Stedet for Trædampskib til Besejlingen af Grønland skal man fremhæve, at her ikke er